

Наостанок... Сонет

Тетяна Даніленко

Я вгамував бурхливі почуття,
Мій вік такий, що вже не до кохання,
Та світить з неба зіронька моя,
І надсилаю їй сумні зітхання.

Хороша згадка хмарою спливе,
Всесильний час загоїть всі образи...
Лише твій образ у душі живе,
Та тільки в спогадах з тобою разом...

Вже не болить за втраченим душа,
І сліз не можуть назбирати очі —
Це старість невблаганная прийшла
І замиритися зі мною хоче.

В далеких небесах чекай на мене,
Мій спогад, мрія, світло променеве...

03.01.2024

Ілюстрація — картина Клода Моне "Враження. Схід сонця", 1872

